

בעילונים, ואחר כך בפתחותונם. ומשם שדבר זה מגיע למעלה, הפשחה של מעלה קיתה בו בהתחלה, שפטותן לראות את העיר ואת המגדל.

אשר בנו בני האדם. מה זה בני האדם? בני אדם הראשון שמרד ברפונו וגרם מות לעולם. אשר בנו בני האדם - בנין וداعי אמרו

[ברטו] ורצו לבנות למעלה.

רבי שמעון פתח [אמור], (חויקאל מו) כה אמר ה' אליהם שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החידש יפתח. בפסקוק זה יש להסתכל בו, והוא סוד כמהו שנאמר. יהיה סגור ששת ימי המעש, למה? [וביום השבת יפתח ויום החידש יפתח].

סגור כל אותן ימים של ששת ימי המעש?]

אלא אלו ימי החל ששער זה יהיה סגור שלא להשפמש החל עם הקדרש. וביום השבת יפתח וביום החידש יפתח, שהרי אז שימוש [של מקדש ברוך הוא] של קדרש, ואז מארה הלבנה בקדש, להתחבר עם המשמש.

בא ראה, שער זה לא נפתח באוטם ששת ימי החל, משומש שהרי באוטם ימי החל הקulos הפחתון נזוץ, ושולטים כל אוטם ששת ימי החל על הקulos חוץ מאשר בארץ ישראל.

ואולם ששולטים, לא שולטים בארץ הקדרה, משומש ששער ההזה סגור. אבל ביום השבת וביום החידש, כלם עוברים ולא שולטים, משומש ששער ההזה היא פתויח, והעולים הוא בחדרה ונzon ממש, ולא נפנ' קulos

לראשות אחרית. ואם תאמר שבל אוטם ששה ימים הם שולטים לב玳 - בא תראה, הפנה קדים, עד שלא

לעילא, אשגחותא דלעילא היה ביה בקדמיה דכתיב לראות את העיר וראת המגדל.

אשר בנו בני האדם. מיبني בני האדם בנו בני האדם מותא לעלמא. אשר בנו בני האדם בניינה וקיים אמרו [ברטו] ובעו למבני לעילא.

רבי שמעון פתח [אמור] מה אמר ז' אליהם שער (דף נה ע"ב) החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החידש יפתח. הא קרא אית לאספה לא ביה. ואיה רזא כמה דאתمر. יהיה סגור ששת ימי המעשה. אמר איי יומין [וביום השבת יפתח וביום החידש יפתח].

רששת ימי המעשה).

אלא אלין ימי חול. דטרעא דא יהיה סגור השבת יפתח וביום החידש יפתח. דהא כדין שמושא (דרכיא בריך הו) דקודשא בקודשא. וכדין אהנהייר סירה לאתחברא בשמשא.

הא חזי, טרעא דא לא אתפתח באונן שתא יומי דחול. בגין דהא באונן יומי דחול עלמא מתקאה אהונן ושלטין כל אונן שית יומין דחול על עלמא בר הארץ דישראל. אונן דשלטינ לא שלטינ הארץ קדיישא בגין דהשער הזה אליו סגור. אבל ביום השבת וביום החידש כלחו מתעברן ולא שלטין בגין דהשער הזה אליו פתויח ועלמא אליו בחדוה ואהונן מפמן ולא אתייהיב עלמא לרשוי אחרא.

ואי תימא דכל אונן שית יומין אונן שלטין בלחדיהו. פא חזי, הפנה קדים. עד לא יקומוין לשلتאה אליו אספה פדר